

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **L. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.10.2011 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 17.8.2011, **o snížení výše invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5.10.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17.8.2011, kterým snížila žalobci podle čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. a podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu

třetího stupně od 14.11.2011 na výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 5.246,- Kč.

Pokračování

-2-

18Ad 92/2011

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen. V řízení nebyl brán ohled na zdravotní stav jeho druhé dolní končetiny, která je značně postižena stejnou nemocí – nekrózou kyčelního kloubu. Žalobce dále poukázal na to, že první zdravotní potíže se u něj projevily v roce 1997, jeho zdravotní stav se rapidně zhoršoval a od srpna 1998 mu byl přiznán plný invalidní důchod. V březnu 2006 postoupil operaci, a to totální endoprotézu kyčelního kloubu levé dolní končetiny. Domáhal se znovu posouzení svého zdravotního stavu.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5.10.2011 č.j. X, připojeným dávkovým spisem žalobce a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že podle posudku o invaliditě žalobce byl jeho zdravotní stav posouzen posudkovým lékařem OSSZ ve Frýdku-Místku dne 19.10.2010 v rámci kontrolní lékařské prohlídky se závěrem, že u něj již nejde o invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ale jde o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce dle uvedeného posudku je stav po nekróze obou hlavic kosti stehenních s následnou oboustrannou ankylózou obou kyčelních kloubů, stav po TEP levého kyčelního kloubu dne 6.3.2006 pro postnekrotickou koxartrózu, kdy trvá indikace TEP u pravého kyčelního kloubu. Tento stav byl podřazen pod kapitolu XV, oddíl B, položku 8, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil posudkový lékař míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 40%. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 2.11.2010, kterým rozhodla, že žalobci náleží od 14.12.2010 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a že podle čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb., výše tohoto invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně zůstává beze změny, takže invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně náleží žalobci nadále ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná také uvedla, že o snížení výše invalidního důchodu v důsledku uvedené změny stupně invalidity od 13 splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009 rozhodne žalovaná dodatečně samostatným rozhodnutím. Toto rozhodnutí žalobce obdržel poštou vhozením do schránky dne

23.11.2010. Dne 17.8.2011 pak žalovaná vydala rozhodnutí o snížení výše invalidního důchodu žalobce odpovídající invaliditě prvního stupně na částku 5.246,- Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky spočívající v tom, že jeho stav odpovídá plné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn. O těchto námitkách žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5.10.2011, jak shora uvedeno.

V daném případě tedy žaloba směřovala do rozhodnutí žalované ze

Pokračování

-3-

18Ad 92/2011

dne 5.10.2011, kterým zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17.8.2011. Rozhodnutí žalované ze dne 17.8.2011 se týkalo snížení žalobcova invalidního důchodu v souladu s čl. II., bodu 13, věty první zákona č. 306/2008 Sb. a v souladu s ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná tedy tímto rozhodnutím rozhodla o výši invalidního důchodu žalobce pro invaliditu prvního stupně vypláceného dosud ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně tak, že od 14.11.2011 žalobci náleží důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5.246,- Kč měsíčně. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně uvádí způsob výpočtu výše žalobcova invalidního důchodu. Žalobce ostatně své námitky nesměřoval proti správnosti výše přiznaného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. V žalobě poukázal na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na to, že byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen. Otázka žalobcova zdravotního stavu a posouzení stupně invalidity žalobce však nebyla předmětem žalobou napadeného rozhodnutí, neboť o této otázce rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 2.11.2010, proti kterému žalobce v zákonem stanovené lhůtě námitky u žalované nepodal. O stupni invalidity tedy bylo rozhodnutím ze dne 2.11.2010 pravomocně rozhodnuto a proto nemůže být již přezkoumáván v rámci řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 5.11.2011, neboť tímto rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17.8.2011, které stanovilo výši žalobcova invalidního důchodu nikoliv však stupeň jeho invalidity.

Z výše uvedených důvodů krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá
vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 15. března 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček